

Мотиви към присъда по НОХД 2225/2023 г. по описа на Русенски районен съд, Х н.с.

Русенска районна прокуратура е обвинила П.П.П. от гр.Русе в извършване на престъпление по чл.201 ал.1 от НК, за това, че на 13.11.2021 г. в гр. Русе, в качеството си на длъжностно лице- общ работник в „Бирена Борса Русчук“ ООД, съгласно трудов договор № 65/06.07.2021 г. присвоил чужди движими вещи- парична сума в размер **на 1578,07 лева**, собственост на „Бирена Борса-Русчук“ ООД, представлявано от К.В.Д., поверени му в това му качество да ги пази и управлява.

Срещу подс.П.П.П. е повдигнато обвинение и за извършено престъпление по чл.216 ал.1 пр.2 от НК, за това, че на 13.11.2021 г. в гр. Русе, повредил противозаконно чужда движима вещ – товарен автомобил, марка «Киа К 2700» с рег.№ ****, собственост на „Бирена Борса-Русе- ООД“ ООД, представлявано от К.В.Д., като с деянието си е причинил щета на автомобила в размер **на 711,39 лева**.

Прокурорът поддържа повдигнатото обвинение.

Подсъдимият признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

При проведеното съкратено съдебно следствие, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият П.П.П. е български гражданин, роден на 17.09.1984г. в гр. Русе, с основно образование, неженен, работещ в автомивка „Петрохан“ гр. Русе, неосъждан.

Към 13.11.2021 г. подс. П. работел на длъжност общ работник в „Бирена Борса Русчук“ ООД, представлявано от св. К.В.Д., съгласно трудов договор № 65/06.07.2021 г. Според това подс.П. бил назначен на 8 часов работен ден, по безсрочно трудово правоотношение към „Бирена Борса Русчук“ ООД гр. Русе с основно месечно възнаграждение 650 лв. Въпреки че бил назначен на тази длъжност, в кръга на фактическите му задължения влизала дейност по боравене и отчитане на парични средства, собственост на фирмата, документално и физически, пласиране/разнос/ на поверени му стоки, както и получаване на суми в брой срещу тях. Тези функции му били възложени устно от св. Д., който представлявал и управлявал „Бирена Борса Русчук“ ООД. По- конкретно дейността на ЮЛ била свързана с разнос посредством служебни автомобили на различни стоки/предимно бира и безалкохолни изделия/, като при тръгване от складовата им база, находяща се на бул. Липник 106 в гр. Русе, служителите, в случая шофьор и придружаващо го лице, разнасяли стоките по обектите, за които имали предварително заявени такива. Фактурите за стоките се издавали същия ден, в който ставал разноса до клиентите по фактурите. След това от съответните обекти заплащали на служителя, придружаващ шофьора в брой и на ръка парични суми за разнесените им стоки срещу фискални бонове, прикрепени към фактурите за продажба. Пласьорите се отчитали пред работодателя в деня на разнос с копие от фактурите, доставени на клиентите, към които имало касов бон за продажба, издаден чрез тях от Бирена Борса Русчук“ ООД. По този начин се оформяли и документи са разноса-фактури, касови бонове и др., които били отчитани заедно с парите от служителя отново в обекта, като това се случвало ежедневно. В тази връзка реално в качеството му на работник-снабдител на П. били поверявани по служба стоки за разнос и пари в брой, получени от доставените стоки. Подсъдимият доставял стоките заедно с шофьора до предварително

посочените обекти, където от съответните лица му били предоставяни пари в брой за заплащането им и издавани фактури, за които в края на всеки работен ден П. се отчитал пред работодателя си.

В съответствие с така създадената организация на 13.11.2021 г. сутринта със служебен товарен автомобил, марка «Киа К 2700» с рег.№ ****, собственост на „Бирена Борса Русе“ ООД, представлявано също от св. К.В.Д., но отдадена за ползване на „Бирена Борса Русчук“ ООД, след натоварване на заявените стоки от складовата база тръгнали св. Е.Б., който бил назначен на длъжност шофьор в „Бирена Борса Русчук“ ООД и подс. П.. В съответствие с предварително разпределените им функции св. Б. следвало да управлява превозното средство и да извършва товаро- разтоварна дейност на стоките по обектите, а П., му помагал при товаро- разтоварната дейност, но и следвало да получава паричните суми за разнесените стоки, да борави с фактурите за тях и издадените касови бонове и в последствие да ги отчита пред работодателя си. При тръгване от складовата база подс. П. нямал в себе си служебни поверени му парични средства. Двамата разнесли стоката до по- голяма част от обектите, като на подс. П. от получателите в обектите били поверени за пазене и управление в това му качество парични суми за заплащането на стоките, които последният следвало да отчете на работодателя и които прибрал и държал в себе си. Въпреки че знаел това, П. решил да присвои поверените му парични суми като ги изиграе на различни автомати в игрална зала.

В изпълнение на намисленото при преминаване на т.а. в близост до игрална зала на Г-Геймс ЕООД, находяща се в гр. Русе, кв. Дружба 3, подс. П. заявил на св. Б. да го остави пред нея за кратко, да извърши останалият разнос сам, след което да се върне да го вземе. Тъй като останали малко обекти, св. Б. изпълнил указаното от подс. П., без да подозира, че същият възнамерява да играе в игралната зала с поверените му от обектите парични средства. Междувременно П. П. проиграл същите на различни игри в залата. След като приключил с разноса и получил парични суми за тях от обектите, св. Б. телефонира на П., за да му предаде паричните суми и заедно с него да се върнат в складовата база, където подс. П. следвало да ги отчете. Подсъдимият му съобщил, че бил в казиното и ще го чака отпред. Когато стигнал до мястото, св. Б. му предал паричната сума, която събрал от останалите обекти- за отчитането им пред работодателя и поискал да тръгват. Вместо това, докато св. Б. обръщал автомобила, подс. П. отново влязъл в игралната зала и проиграл и останалите служебни парични средства, които му предал св. Б. за минути. Едва след като излязъл пред игралната зала, П. съобщил на св. Б., че изиграл всички поверени му същия ден служебни пари в общ размер на 1578,07 лева на различни игри в залата и ги похарчил в своя полза, като нямал никакви вече в себе си, тъй като изгубил залозите. След това П. поискал от св. Б. и лични негови пари, за да играе още в игралната зала. Въпреки че при поискването на тази парична сума, подс. П. не му отправил конкретни заплахи, св. Б. се страхувал от обвиняемия, тъй като знаел, че бил осъждан, че не дружи с добри хора и се притеснявал да не му направят нещо лошо, поради което му дал всички налични пари в себе си в размер на 170 лв., които подс. П. проиграл и загубил в казиното.

След това П. намислил как да прикрие престъпното си посегателство върху присвоените служебни парични суми в размер на 1578,07 лева, които следвало да отчете вече пред работодателя. поискал от св. Б. да му съдейства за инсценират катастрофа с т.а.

«Киа К 2700» с рег.№ ****, при която да съобщят, че неизвестни лица са им взели служебните пари със сила и заплахи. В изпълнение на намисленото и за да е още по- достоверно, подс. П. взел намиращ се край него голям камък, нанесъл последователно удари с него по предения десен фар и дясно странично огледало на товарния автомобил, при което ги счупил и изкривил с него десния преден калник. След това подсъдимият телефонира на св. Т.Т., който обработвал заявките за стоките, разнасяни от Бирена Борса Русчук“ ООД и му съобщил, че заедно със св. Б. претърпели ПТП със служебния т.а., при което блъснали някакъв джип с чужда регистрация. От него били излезли 3,4 човека, които се засилили към

св. Б. и тъй като П. се изплашил да не им направят нещо, им дал събрания през деня оборот, собственост на Бирена Борса Русчук“ ООД. Св. Т. веднага го запитал защо не е сигнализирил органите на МВР за случая, съобщил това на ръководителя си- св. Д. и той насочил подсъдимия и св. Б. да се явят пред органите на МВР във Второ РУ Русе. Пред св. Д. подсъдимият също съобщил, че лицата му взели оборота, използвайки сила и заплахи. След това П., св. Б. и св. Д. се насочили към Второ РУ Русе за подаване на сигнала. От Второ РУ Русе решили да изпратят патрул на мястото за снемане на обяснения от лицата, поради което подсъдимият, св. Б. и св. Д. се върнали в базата. Там бил и приятел на св. Д.- св. В.К.. Докато чакали идването на пол. служители, пред св.Д. П. продължил да поддържа гореупоменатата версия за произшествието, като заявил, че били доставени всички стоки до обектите, предоставил бил на служителите в тях съответните фактури за извършената продажба, а парите, платени от клиентите по тези фактури на Бирена Борса Русчук“ ООД, които били поверени на подсъдимия в качеството му на длъжностно лице, същият не отчетел пред работодателя си. Това реално било така, тъй като междувременно той ги усвоил за себе си като ги проиграл в игралната зала, но същият на този етап не си признал. Така неотчетени и присвоени от него били поверените му суми по следните фактури, издадени като доставчик от Бирена Борса Русчук“ ООД:

0000118766/13.11.2021г. за сумата от 166,22 лв.

0000118749/13.11.2021г. за сумата от 153,19 лв.

0000118748/13.11.2021г. за сумата от 147,11 лв.

0000118769/13.11.2021г. за сумата от 165,80 лв.

*****/13.11.2021г. за сумата от 148,32 лв.

0000118764/13.11.2021г. за сумата от 47,50 лв.

0000118741/13.11.2021г. за сумата от 152,30 лв.

0000118775/13.11.2021г. за сумата от 42,59 лв.

0000118747/13.11.2021г. за сумата от 231,04 лв.

0000118753/13.11.2021г. за сумата от 324 лв., или всички на обща стойност 1578,07 лв.

Тази версия на подсъдимия усъмнила св. Д. и св. К. и двамата започнали да задават въпроси за случая на П. и св. Б., като получавали различни отговори относно мнимото ПТП. Водеща роля при обясняването на случая имал подсъдимия, а св. Б. отговарял само, ако го попитали лично него, като поради притеснението си от П. в общи линии поддържал версията за ПТП- то и отнемането на парична сума от непознати лица. Поради това св. Д. предложил на св. Б. да ги откара със св. К. до мястото на произшествието. По пътя, след като вече П. не бил с тях и нямало от какво да се притеснява, св. Б. разказал подробно на св. Д. и св. К. случилото се- за проиграването на парите от подсъдимия, за инсценировката на катастрофата и че не били претърпели ПТП с т.а., респ. не бил отчет оборота чрез сила и заплахи от непознати лица. Обяснил, че съобщил първоначално друго, тъй като го било страх от П.. Когато се върнали в базата, полицейските служители от Второ РУ Русе- св. Ж.Ж. и С.Д. вече били там, като пред тях св. Б. разказал действително случилото се, което провокирало и подсъдимият да си признае стореното. На следващия ден св. Б., с резервни части, предоставени му от св. Д., отремонтирал повредения т.а.

Съгласно приетото и неоспорено заключение на съдебнооценителската-автотехническа експертиза стойността на т.а. «Киа К 2700» с рег.№ **** към 13.11.2021г. , определена по метода на пазарните аналози, възлизала на сумата от 7980 лв. Разходите за възстановяване на щетите, нанесени на т.а., към момента на деянието 13.11.2021г. по пазарни цени възлизали на 711, 39 лв. За да стигне до този извод, експертът посочил, че

предният десен фар и дясното странично огледало следвало изцяло да бъдат заменени с нови части, струващи съответно 246,94 лв. и 128,30лв., или общо 375,24 лв. Стойността на вложения труд за извършване на ремонта възлизала общо за трите обекта/ вкл. калника/ на 207 лв, а на необходимите материали за извършване на ремонта на 129,15 лв.

По делото били приобщени 2 бр. видеофайлове от игралната зала, находяща се в гр. Русе, ул. Даме Груев в кв. Дружба 3, записала част от действията на подс. П. на 13.11.2021г. , на които била назначена ТЕ, възпроизвела на хартиен носител кадрите от значение за воденото ДП.

Относно приетите за установени фактически обстоятелства са налице направени самопризнания в хода на проведеното съкратено съдебно следствие, които самопризнания се подкрепят с приложените в делото писмени доказателства и доказателствени средства- протокол за доброволно предаване, протоколи за разпит на свидетели, справка за съдимост, протоколи за извършени експертизи, фактури и фискални бонове, справки, протокол за разпит на обвиняем, декларация за СМПС.

ПРАВНИ ИЗВОДИ:

С действията си подс.П.П.П. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл. 201 ал. 1 НК, тъй като на 13.11.2021г. в гр. Русе, в качеството си на длъжностно лице- общ работник в „Бирена Борса Русчук“ ООД, съгласно трудов договор № 65/06.07.2021 г. присвоил чужди движими вещи- парична сума в размер **на 1578,07 лева**, собственост на „Бирена Борса-Русчук“ ООД, представлявано от К.В.Д., поверени му в това му качество да ги пази и управлява.

От обективна страна съставът на чл.201 ал. 1 от НК изисква особено качество на субекта на престъплението- същият да има качеството длъжностно лице по смисъла на чл.93 т.1 от НК, където е и легалната дефиниция на това понятие. Видно от свидетелските показания на св. Д., св. Т., св. Б., св. Б., последните възпроизвеждащи обяснения на подс. П. на фаза проверка, по силата на фактически изпълняваната от него длъжност общ работник, имащ функциите на снабдител/пласмент/, на П. било възложено да отговаря за опазването и управлението на повереното му имущество (в това число стоки и парични суми, получени след разноса на стоките), собственост на „Бирена Борса Русчук“ ООД и следвало да се отчита ежедневно за поверените му стоки за разнос, документи/фактури, фискални бонове/ и парични средства, получени за доставените стоки. За това той получавал месечно възнаграждение в размер на 650 лв. по силата на сключения безсрочен трудов договор. Това (както и по смисъла на Постановление 3 от 1970г. на Пленума на ВС т.2, изменена с Постановление 7 от 1987г. на Пленума на ВС) го определяло като длъжностно лице по смисъла на чл.93, т.1, б.”б” от НК, тъй като му било възложено да изпълнява срещу възнаграждение (със заплата) постоянно, работа свързана с пазене и управление на чуждо имущество при юридическо лице-„Бирена Борса Русчук“ ООД, ЕИК ****. На следващо място съставът изисква предметът на престъплението да е чужда собственост и едновременно с това да се намира във фактическа власт на извършителя във връзка с изпълняваните от него задължения, по служба. С приемането на паричните суми от клиентите за заплащане на получените от тях стоки, доставени им от „Бирена Борса Русчук“ ООД, същите ставали собствени на същото. Предоставянето от клиентите на служебните пари, предназначени за „Бирена Борса Русчук“ ООД след разноса на стоките във фактическата власт на подсъдимия посредством личното им поверяване от клиентите на ЮЛ, предполага белега предметът на престъплението да е поверен в качеството му на длъжностно лице. Налице е функционална връзка между субекта и предмета на престъплението, която връзка между тях не е инцидентна, а трайна, поради което е налице поверяване на предмета на престъплението. Паричната сума в общ размер на **1578,07 лв. се намирала във** владение на подсъдимия във връзка с изпълнение на служебните му задължения с изричното съгласие на собственика „Бирена Борса Русчук“ ООД,

представлявано от св. Д. и по повод пазенето и боравенето (управлението) със същата и именно подсъдимият е следвало да я събере за дружеството, да я пази и да я отчете на работодателя си. Изпълнителното деяние било извършено от подсъдимия чрез действие-присвояване на чужди движими вещи- парична сума в размер **на 1578,07 лева**, собственост на „Бирена Борса-Русчук“ ООД, представлявано от К.В.Д. чрез изразходването на тази сума в полза на обвиняемия в игралната зала на 13.11.2021г. С това си деяние П. демонстрирал промяната в субективното си отношение към вещите- от осъществяване на фактическа власт, изразяваща се в пазене и управление (боравене) със същите, в държане като свои.

От субективна страна деянието на подсъдимия по чл. 201 ал. 1 НК било осъществено при пряк умишъл като форма на вина- съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал неговите общественотоопасни последици и искал тяхното настъпване. Знаел, че паричната сума е собственост на „Бирена Борса-Русчук“ ООД, представлявано от К.В.Д., че му била поверена във връзка с изпълняваната от него длъжност и следвало да я владее, пази и отчете след изпълнение на разноса за деня, но въпреки това променил субективното си отношение и се отнесъл с нея като със своя, като я изхарчил за лични цели.

С действията си подс.П. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление и по чл. 216 ал. 1 пр. 2 НК, тъй като на 13.11.2021 г. в гр. Русе, повредил противозаконно чужда движима вещ- товарен автомобил, марка «Киа К 2700» с рег.№ ****, собственост на „Бирена Борса Русе - ООД“ ООД, представлявано от К.В.Д., като с деянието си е причинил щета на автомобила в размер **на 711,39 лева**

От обективна страна деянието на подс. П. било извършено чрез действие-противозаконно повреждане на т.а. като нанесъл с камък последователно удари по предения десен фар и дясно странично огледало на т.а., при което ги счупил и изкривил с него десния преден калник. Товарният автомобил бил чужда движима вещ, тъй като към 13.11.2021г. принадлежал на „Бирена Борса Русе- ООД“ ООД, представлявано от К.В.Д.. Касае се до повреждане, а не до унищожаване на движимата вещ, тъй като тя само временно- до отстраняване на съответните неизправности, не е можела да се използва по предназначение.

От субективна страна деянието по чл. 216 ал. 1 пр. 2 НК подс. П. извършил при пряк умишъл като форма на вина- съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал неговите общественотоопасни последици и искал тяхното настъпване. Знаел, че т.а. е чужда собственост и че нанасяйки горепосочените удари с камък ще го повреди, но въпреки това, за да прикрие предходното си престъпление, извършил в условията на реална съвкупност и настоящото такова.

При установените факти и налагащи се правни изводи, за да индивидуализира наказанието, което следва да се наложи за извършеното деяние, съдът съобрази следното:

Според правната си квалификация престъплението по чл.201 ал.1 от НК се наказва с наказание лишаване от свобода за срок до 8 години, като съдът може да постанови и конфискация до $\frac{1}{2}$ на имуществото на виновния и да го лиши от права по чл.37 ал.1 т.6 и 7 от НК. Като съобрази смекчаващите отговорността обстоятелства- чисто съдебно минало /поради настъпила реабилитация/ и отчита липсата на отегчаващи такива, съдът намира, че наказанието следва да бъде определено към минималния законов размер- лишаване от свобода за срок от 1 година и 6 месеца. На основание чл.58 а ал.1 от НК това наказание подлежи на намаляване с $\frac{1}{3}$, предвид направените самопризнания, като за окончателно изтърпяване на П. П. се наложи наказание лишаване от свобода за срок от 1 година. За деянието по чл.201 ал.1 от НК съдът не налага наказание конфискация и лишаване от права, като намира, че събраните данни за имотното състояние на лицето, както и доказателствата, касаещи характеристиките му данни не предпоставят определяне на кумулативно предвидена санкция от съответния вид. Няма данни подсъдимият да разполага с имущество, няма данни да е свързан с определена държавна или обществена дейност, при която да заема

конкретна длъжност, нито да е ангажиран с определена професия или дейност от специфичен характер.

Според правната си квалификация деянието по чл.216 ал.1 пр.2 е наказуемо с наказание лишаване от свобода за срок до 5 години.При идентичен баланс на относими към отговорността обстоятелства съдът намира, че следва да наложи санкцията към минимален законов размер- лишаване от свобода за срок от 9 месеца.Това наказание подлежи на намаляване с 1/3, предвид разпоредбата на чл.58 а ал.1 от НК и направените самопризнания, като за окончателно изтърпяване се определи наказание лишаване от свобода за срок от 6 месеца.

На основание чл.23 от НК съдът групира така наложените наказания, тъй като с едно деяние са извършени две престъпления, преди да е имало влязла в сила присъда за кое да е от тях, като налага общо, най- тежко наказание- лишаване от свобода за срок от 1 година.

Налице са предпоставките по чл.66 ал.1 от НК за отлагане на изпълнението на така наложеното наказание, тъй като подс.П. е неосъждан, срокът на наказанието не надвишава 3 години и съдът намира- според установените понастоящем характеристични данни на лицето, че целите на наказанието ще се изпълнят и без да е необходимо подсъдимият да бъде изолиран от обществените отношения.

С оглед изхода от делото, на подсъдимия са възложени направените в производството разноси.

Мотивиран така съдът постанови присъдата си.

Районен съдия: